

Filharmonisk Kor Aalborg

*Turnéprogram
Sønderjylland-Nordtyskland*

4-6 Juni 2010

Konserter korturné 2010

Fredag d. 4. juni 2010 kl. 11.00:

Koldinghus på slotspladsen

Fredag d. 4. juni 2010 kl. 19.30:

Jaruplund Højskole i Nordtyskland

Lørdag d. 5. juni 2010 kl. 14.00:

Frøslev Lejren - Kaj Munk koncert (I det Fri)

Lørdag 5. juni 2010 kl. 18.45:

Løgum Kloster

Søndag d. 6. juni 2010 kl. 10.00:

Haderslev Domkirke - medvirken ved højmassen

Søndag d. 6. juni 2010 kl. 16.00:

Sct. Catharinae Kirke i Ribe

foto:www.dotts.dk

OM KORET

Lidt historie:

I starten af 40'erne samlede initiativrige borgere i Aalborg en kerne af professionelle musikere, der senere skulle blive til Aalborg Symfoniorkester, og indtil 1954 benyttede orkestret sig af sangere fra byens eksisterende kor, når der skulle løses kor- og orkesteropgaver. I 1954 blev der på initiativ af orkestret etableret et kor, der skulle være orkestrets "eget" kor, hvor koret fungerede helt i orkestrets regi. I 1961 blev koret omdannet til en forening med bestyrelse, vedtægter etc. Samarbejdet med orkestret fortsatte, men koret havde nu mulighed for indflydelse på repertoire, for at lægge linje for korets profil og for at sætte niveau for de sangere, der ønskede at blive optaget i koret. Koret har haft 8 korledere gennem tiderne, og Erling Kullberg har været dets dirigent siden 1993.

Repertoire:

Koret løser som regel 2-3 store opgaver årligt sammen med Aalborg Symfoniorkester, ligesom der hvert år er flere a cappella koncerter på programmet med korets egen dirigent.

Den nære tilknytning til orkestret betyder, at Filharmonisk Kor væsentligst synger musik i symfoniske stilarter lige fra barok til nutidig musik. Blandt de mange værker, koret har medvirket i, kan nævnes Händels Messias, Haydns Skabelsen, Verdis Requiem og - fra nyere tid - Pizzettis Requiem (a cappella) og Stravinskis Salmesymfoni.

Ved egne koncerter og på den årlige korweekend er der somme tider også musik i lettere stilarter på programmet. På korweekenderne benyttes oftest gæsteinstruktører.

I 2007 startede Filharmonisk Kor en rejsetradition med en tur til Bruxelles, hvor koret blandt andet gav koncert i Europaparlamentet. Koret har siden hvert forår været på koncerttur, som hvert andet år går til udlandet. På disse rejser medbringer koret et varieret og spændende repertoire, der er skræddersyet til den enkelte tur.

Filharmonisk Kor er medlem af **Kor72**, der er en landsdækkende organisation for blandede kor. Gennem Kor72 får medlemmerne lejlighed til at deltage i mange spændende stævner med de bedste instruktører fra ind- og udland.

Hvis du som korsanger har lyst til at medvirke ved opførelse af store kor- og orkesterværker med et professionelt symfoniorkester, er Filharmonisk Kor i Aalborg måske noget for dig. Du kan læse mere på: www.fka.dk

Manchet vedr. koncert Sct. Satharinæ

Repertoiret til koncerten i Sct Catharinæ Kirke vil indeholde både kirkelig og verdslig musik. Den gejstlige del spænder over satser fra omkring år 1600 (William Byrd og Heinrich Schütz) over Niels W. Gade til mere nutidig musik af Valdemar Åhlén og Knut Nystedt. Den verdslige del indeholder en afdeling med perler af dansk kormusik fra det 20. århundrede (Knud Jeppesen, Rued Langgaard, Vagn Holmboe, Bernhard Lewkovitch, Svend S. Schultz) foruden en afdeling med nordisk korlyrik af Edvard Grieg, Wilhelm Stenhammar og Wilhelm Petersson-Berger.

Erling Kullberg

FKA i Bruxelles 2007

Samlet program

20. århundrede dansk:

Vagn Holmboe:
(1909-1996)

af Eydna (Lykken)
| Krabbeskjoldet
| Malkepigerne

Frise

| Allegro vivace

Højbjergning ved Havet

Bernhard Lewkovitch:
(1927-)

Skovsol (tekst: Frank Jæger)

Knud Jeppesen
(1892-1974)

Fjorden (tekst: Valdemar Rørdam)

Rued Langgaard
(1893-1952)

Lokkende Toner (tekst: J.S. Welhaven)

Svend S. Schultz:
(1913-98)

Sangene (tekst: Nis Petersen)

Nordisk Korlyrik:

Wilhelm Stenhammar
(1871-1927)

Tre Korviser (tekst J.P. Jacobsen)

| Stemning
| Seraillets Have
| Havde jeg

Edvard Grieg
(1843-1907)

Våren

Wilh. Petersson-Berger
(1867-1942)

Vårsång

Nutidige danske sange:

- Per Drud Nielsen: Tåge (tekst: Gertie Sjøen)
(1950 -) Spindelvæv (tekst: Gertie Sjøen)
- Erling Kullberg: Karup Å (tekst: Jeppe Aakjær)
(1945 -) Den jyske Lyng (tekst: Jeppe Aakjær)
Åen (tekst: Johs. V. Jensen)

Sange til tekster af Kaj Munk:

- Erling Kullberg: I det fri
(1945 -) |12 sange om Danmark 1940

Kirkelig musik:

- Niels W. Gade: Morgensang af *Elverskud*
(1817-1890)
- Heinrich Schütz: Also hat Gott die Welt geliebt
(1585-1672)
- William Byrd: Ave verum corpus
(1543-1622)
- Knut Nystedt: Han er opstanden
(1915 -)
- Waldemar Åhlén: Sommarpsalm
(1894-1982)

Er ogsaa Solen død og borte
for Evighed?
Har denne Skumring for bestandig
sig sænket ned?
er selve Solen død og borte
for Evighed?

Da - hør! da løsner sig fra Himlen
en sælsom Klang.
Det skinner - skinner hvidt derinde
i Taagens Fang.
Fem Svaner lysner frem og løfter
en Svanesang.

Er Dagen lav og trang og fattig,
o, Danmark, glem
dog aldrig, Himlens høje Svaner
fik dig til Hjem.
Er Dagen lav og trang og fattig,
saa lyt til dem.

December

Det gaar mod Aarets Ende.
Og spørger du, hvornaar
vort skønne Land var skønnest
i det hele lange Aar,
saa tænker jeg paa Solskin
og Lærker, naar det tører
paa Skovens milde Skønhed
den stille Dag, der dør,

en Vintermorgen solklar
og diamantbesat,
men mest vel paa Skærsommer
og den lyse, lyse Nat.
Men hvis jeg spørger Kirsten,
saa ved jeg hendes Svar:
Den bedste Dag i Aaret
det er Juleaften, Far.

Men Malm fra Taarne runger
Saa dybt og stort herved.
Det er Gud selv, der over
sin Verden lyser Fred.
Den danske Juleaften
Er Aarets gyldne Stak
Den samler alt og alle
I et eneste: Tak.

For alle milde Gaver,
for Prøvelser og Savn
Tak, Livets store Herre
I Barnets lille Navn.

I DET FRI

Tekst: Kaj Munk | Musik: Erling Kullberg

Nuvel! at klynke aldrig var min Skik.
Kun lad mig sunde mig et Øjeblik.
Maaske jeg sejred størst, da jeg forgik.

Jeg husker jo, at der, hvor jeg nu staar,
laa Skov og Mark engang i Danmarks Gaard.
Og i min Død jeg drømmer om en Vaar,

da Landet, jeg fik frelst, mit Hjertes Digt,
med Korn og Træer atter bølger rigt.
Saa dør jeg gerne, Jeg har gjort min Pligt.

September

Ak, knap begyndt er sommetider endt.
Det fik i Aar om Sommeren vi sande.
Lidt Junisol - og siden over Lande
har hvasse Storme isnet og forbrændt.

Vi skotter til vort Vindues Stormpletglar.
Med Utaalmodigheden Hjertet kæmper.
Til sidst: Nu stoler vi paa dig, September,
der altid kommer høj og ren og klar.

Men Himlen kaster sig kun olm og sort,
med haarde Regnstænk slaar den Vejens Stene
og pifter haanligt i de vaade Grene
og hvirvler koldt de sidste Blade bort.

Vi sad og gustnede i Sind og Hud,
men fik omsider nok af al den Venten.
Saa Døren op! En-to-tre over Stenten!
og i Guds Navn i alle Vejre ud!

Kan hænde en og anden faar sin Sot.
Begræd det med en delvis tørlagt Taare!
For hellere: Vær ude om din Baare
end sidde hen og blive Idiot.

Og den af os, der ikke slap sit Vejr,
Almægtige! han fik det desto mere.
Det viste sig at der var fler og flere,
der raabte: "Det gi'er Kræfter, dette her!"

Oktober

Op, Hertha, Veninde,
min kæreste Tøs
næst Mutter derinde,

for nu gaar det løs.
Nu gemmer vi Pligt,
nu glemmer vi Gigt
og kaster os bare
frisk ud i det Spil,
hver Høne og Hare
faar Lov at forklare
en Jagthund, hvorfor den er til.

Kom, Hertha, nu høvler
vi Markerne af.
Se, Far er i Støvler.
Byd Bøssen Godda'!
- Det satte nok Liv
i en, der var stiv.
Af Kurven hun vipped
og strakte sig, nøs
og hopped og tripped,
og Halen den svipped,
et Under, den ikke gik løs!

Oktober, du læger
for Stød og for Slag.
Vort Hjerte du kvæger

med Feriedag
fra Grublen og Pligt
og Afmagt og Gigt
af Spænding og Drill
du Høne og Hare
gi'r Lov at forklare
en Jæger, hvorfor han er til.

November

Hvor er den graa, Novemberdagen,
hvor graa og lav!
den slæber sig fra Gry til Aften
paa Krykkestav.
Hvor er den graa, Novemberdagen,
hvor graa og lav.

Hvor hurtigt svandt den lyse Sommer!
hvor er den død!
dens hede Liv af Stemmers Jubel
og Farvers Glød!
hvor hurtigt svandt den lyse Sommer!
hvor er den død!

Januar

Vor Hytte laa saa tryk og mild,
da Vinterstormen ond og vild
vi hørte brat
fra Skov og Krat
i Mulmet skære Tænder.
Da Natmærket blev omsider forbi
og sig i et Dagmærke ender,
paa Ruden blomstrer en Frostfantasi.
Vi aander os hver sit Kighul deri
og ser et Land, vi ej kender

Februar,

Februar,
kuldeklar,
skarp og bar
- Hvadbehar?
Vidt og bredt.
mørkt med et.
Stormens Kost
Fra Nordost
Fejer løs
skrap og bøs.
Himmelknøg.
Rendefog.

Hvabehear,
Februar?
Det blev tyst,
næsten lyst.
Stille! hør!
Jo, det tøer.
Tagskægsdrip
Spurvepip.
Himlen klar.
Bedstefar
i sin Stol
låber Sol.
Vaar med et?
Tøv nu lidt.
Vinden snør
sig mod Nord.
Ørefllp,
Næsetip,
de faar Nip,
de faar Klip.
Dagen længes.
Kulden strenges.

Finkelil
søger til
Vindueskarm
tiggerarm.
Øjenskæv
Mikkel Ræv
som i Rus
mod vort Hus
spejder om
Lægedom
for sin Vom,
der er tom.
Skøjter fat!
ud og drat!
rask af Sted,
Pigen med
i din Arm!
hvad gør varm
som et Drys
kolde Kys?

Hvabehear,
Februar?
Vil du dø
I en tøj?
Atter Blæst
fra Sydvest.
Sneen væk
i en bæk
som af Blæk.
Men en gæk
træder frem
fra sit Gem.
Og den spår
skøn og skær
om den Vår,
som er nær.

Marts

Javisst, Hr. Lærke, Javisst, Hr. Stær,
bevares vel, det er dejlig! Vejr!
og HERREN vil vi skam prise.
Men dengang Solen laa hen i Døs,
og det en Snes Grader og mere frøs,
for F ... , ja, undskyld jeg bli'r lidt grov,
men *hvor*, Salmister, var, med Forlov,
da I og jer fromme Vise?

I Gentlemen I stak jo af, da det knev.
Men Spurvefar her, naa ja, altsaa, jeg blev,
Mens Vintren gik over Gevinder.
Saa si 'er jeg - tilgiv mig et Korn Prall -
Gud ved, om ej, naar det være skal,
Vorherre er nok saa godt tilpas
med den, der bander og bli'r paa sin Plads,
som med den, der be'r og - forsvinder.

April

Hvor skinner Solen dog mildt fra Syd,
hvor er den venlig og naadig!
Den klapper den gamle, mutte Eg:
'Vær ikke saa egenraadig,

men fold nu du dine Knopper ud,
jeg kun din Livskraft vil nære.
Mærk, jeg er varm, mærk, jeg er glad.
Frit dit Løv kan du bære.'

Smaakravlet nede om Egens Rod
Føler sig voldsomt bæret.
Sandelig, det maa man lade April,
At *det* er Omslag i Vejret.

Knopperne brister i lydige Smil,
Blomster og Blade serveres.
For naar April er i Sommerhumør,
Saa maa den ej irriteres.

Ak – Solen blev væk bag en susende Sky,
Kulden dem alle omklamred,
Vinden peb og bed djævelsk til
Haglens piskede og hamred.

Kun Egen stod værdig og mut og ens,
om lyst eller mørkt over Landet.
'Aprilsolen regner jeg ikke med,
Majsolen bli'r noget andet.'

Maj

At Fuglelatter og Blomstersmil
kan gøre saa ondt, kan gøre saa ondt!
De trykker mig ind imod Hjertet en Pil
og drejer den rundt og rundt.
Her sidder jeg lænket i Smerternes Borg.

Forstaa, hvor jer Glæde kun haaner min Sorg.

Saa tit har din Jubel med mig du delt,
du fløjtende Stær paa den gyngende Gren;
og du, Anemone, du gav mig dig helt,
jomfruelig sval og ren.
Ja, mere hos jer end hos Mennesker fandt,
taknemmelig, Sind af mit Sind jeg iblandt.

Men hvor kan I komme med Lyst og Leg
og lade frækt, som om intet er hændt?
hvordan kan I tindre af vaarkaad Maj,
naar Vaarens Rige er skændt?
I danser jer Dans, og I spiller jert Spil
for Riget, der I ikke er længere til.

Det sømmer sig, Fugle, at tie i Aar,
forblive, I Blomster, i Jord og i Dynd,
for her i Udslettelsens navnløse Gaard
er det at glæde sig Synd.
Ved Babylons Floder med Graad vi sad,
og stemme sin Harpe slet ingen gad.

Jeg vidste ikke, at Blomstersmil
og Fuglelatter kan gøre saa ondt.
Nuvel, saa sting mig, du skarpe Pil,
ja, drej i mit Hjerte dig rundt.
Thi Kilden af Taarer og Hjerteblod
kan skænke en Drik, der er rensende god.

Juni

Hvorfor sidder du, Ven
i Skygge og Skjul
saa hvid som et Lagen,
naar Sommeren kører
frem gennem Dagen
sit Lykkehjul.

'Det Lykkehjul knuser
mit Hjerte blot.
Min hele Rigdom
er nu kun et Salmever:
Saa i alt for onde Dage
glade vi herfra kan drage
did, hvor der er evig Fred.'

Jeg kender det Vers,
men jeg synes, der ligger
en Svigten i det,
et Forræderi
mod var Moder Jorden.

Broder og Ven,
skriv dit Salmever om!
Ingen bøn om at pjække.
Lad i nok saa onde Dage
glade os i Leding drage
for, hvad der er evig skønt.

Juli

Aah, Danmark, hvor dit Navn er blidt
som Klap af Pige hænder,
og Flaget smiler rødt og hvidt
som hendes Mund og Tænder.
Din frie Blæst - til Lands, til Søs,
hvor styrker os dens raske Kys
til Kast med Daadens Terning.
Og i dit svale Blomsterskød
er Nattens Hvile sund og sød,
naar gjort er Dagens Gerning.

Men er vort Land en Pigelil,
saa er vort Folk jo Manden.
Og det er da saa ligetil,
hun taaler ingen anden.
Saa skal da alt, vi kan og ved,
paa Altret for vor Kærlighed
som Offergave stilles.
Bered os selv, du Livets Gud,
til Væрге for saa skøn en Brud,
at aldrig vi skal skilles!

August

Jeg er kun Lyngen, ikke regnet stort.
Hvor det er muligt, sættes jeg paa Port.
Glemte er forlængst det gode, jeg har gjort.

Men dengang Menneskenes Uforstand
gav Egene til Pris for Savens Tand
og aabned Agren for det vilde Sand,

da Danmark lagdes blot for Skæbne vred,
da var det mig (som ingen regned med),
der drog til Felts for Landets Liv og Fred.

Kun ringe var jeg, let at overse,
vant til at døje Ringeagt og Spe --
men tænkte: Den ler bedst, der sidst kan le.

Saa sandt det var mit Hjem, mit eget Land,
saa vidste jeg: "Hvad komme vil og kan,
jeg holder Stand, bli'r ved at holde Stand."

Og Blæsten ruskede min brune Lok,
og Sandet gnavede min sorte Sok,
men jeg gik paa og løftede i Flok.

Den høje Rug var gaaet rent i Staa,
og Egens Kæmpekuld paa Valen laa.
Tit hvor de store falder, staa de smaa.

"Hvor gold, hvor grim!" har tit de om mig sagt.
Men slaas man for sit Liv med Overmagt,
saa bli'r der ikke Raad og Tid til Pragt.

Dog grim er ikke Ordet om mig just,
naar under Lokemandens Flimrepust
jeg henter Kroningskaabe hos August.

Se, hvor jeg blaaner rødt og rødmer blaat
og klæder Knøsen Jylland fuldt saa godt
som Mælkevejens Sølvslæb himlens drot.

Jeg lader Timian danse om din Fod.
Jeg lader Myntens Dufte slaa dit Blod
og hilser dig for Spøg i Ulvefod.

Dagvaagen titter Tyttebærret frem,
men Blaabær søger nedre Egenes Gem
blufærdig i sin Drøms blaa Natteem.

Forlad mig, at jeg kvæder selv min Pris.
Men egentlig er jeg et Paradis;
i hvert Fald Slangen har jeg som Bevis.

En Himmel er jeg - og alligevel:
med Ild og Traktorplov og Fyrretræl
skal jeg nu slaas ihjel, skal slaas ihjel.